

САОПШТЕЊА од 23.1.2026.

1. Кривични поступак који је вођен против **окривљеног Д.Д. из Зрењанина** због кривичног дела Неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичног законика, правоснажно је окончан пресудом Апелационог суда у Новом Саду, КЖ1 563/25 од 10.12.2025, којом је делимично усвојена жалба овог тужилаштва те је преиначена првостепена пресуда Вишег суда у Зрењанину којом је окривљени оглашени кривим да је извршио блаже кривично дело, кривично дело Неовлашћено држање опојних дрога из чл. 246а ст. 1 КЗ, па је окривљени оглашен кривим због извршења тежег облика кривичног дела из чл. 246а ст. 2 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године.

Наиме, оптужницом овог тужилаштва окривљеном је стављено на терет извршење кривичног дела из чл. 246 ст. 1 КЗ, за које је запређена казна затвора од 3 до 12 година, због постојања оправдане сумње да је дана 17.4.2024. у Зрењанину, опојну дрогу марихуану, укупне нето масе од око 395 грама држао ради неовлашћене продаје. Међутим, првостепеном пресудом Вишег суда у Зрењанину, окривљени је оглашен кривим због извршења блажег кривичног дела Неовлашћено држање опојних дрога из чл. 246а ст.1 КЗ, за које је запређена новчана казна или затвор до 3 године, јер је суд нашао да окривљени опојну дрогу у наведеној количини, није држао ради продаје, него да се ради о мањој количини опојне дорге коју је окривљени држао ради сопствене употребе, те га је осудио на казну “кућног затвора” без електронског надзора у трајању од 6 (шест) месеци. Незадовољно оваквом одлуком, ово тужилаштво је изјавило жалбу Апелационом суду у Новом Саду, које је одлучило на горе описан начин, дакле налазећи са једне стране да јавни тужилац није доказао да је окривљени наведену опојну дрогу држао ради неовлашћене продаје, а са друге стране да је првостепени суд погрешно нашао да је количина од око 395 грама марихуане “мала” количина, него да се ради о “великој количини” наведене опојне дроге, што је кажњиво по ставу 2 истог члана КЗ, а за које дело је запређена казна затвора од 3 до 10 година без могућности изрицања “кућног затвора”.

2. Кривични поступак који је вођен против **окривљеног Р.Б. из Кикинде** (1952.) због кривичног дела Тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из чл. 297 ст. 2 у вези чл. 289 ст. 1 КЗ, правоснажно је окончан пресудом Апелационог суда у Новом Саду, КЖ1 195/25 од 17.12.2025, којом је тај суд поступајући по службеној дужности преиначио првостепену пресуду Вишег суда у Зрењанину и окривљеног осудио на блажу казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци.

Наиме, првостепеном пресудом Вишег суда у Зрењанину, окривљени је оглашен кривим због извршења наведеног кривичног дела, односно да је 13.8.2023. године у Кикинди противно одредбама Закона о безбедности саобраћаја на путевима, управљао технички неисправним трактором коме је било додато технички неисправно прикључно возило-приколица (неисправна ваздушна инсталација кочионог система,

приколица није била адекватно спојена за трактор одговарајућим клином и осигурачем, него везана жицом), услед којих пропуста је у току кретања по путу дошло до одвајања приколице од трактора, која се услед неисправности кочница и немогућности самозакочивања наставила кретати, те је ударила у паркирано путничко возило а у наставку кретања ударила и у бициклисту, пок.оштећеног Б.Б. из Кикинде, који је од задобијених повреда преминуо, те је суд окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године и изрекао му меру безбедности забране управљања моторним возилом Ф категорије у трајању од 2 (две) године.

Незадовољно одлуком о казни и мери безбедности, ово јавно тужилаштво је изјавило жалбу Апелационм суду у Новом Саду, који је поводом изјављене жалбе, а по службеној дужности преиначио побијану пресуду и окривљеног осудио на блажу казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, налазећи да је казна од две године строжа него што је то нужно са становишта сврхе кажњавања, имајући у виду олакшавајуће околности утврђене на страни окривљеног (лице старије животне доби, пензионер, неосуђиван, коректно се држао у току поступка, изразио искрено кајање и жаљење, нарушеног је здравља), које је жалбени суд ценио као нарочито олакшавајуће околности, те у смислу чл. 56 и 57 КЗ окривљеном ублажио казну испод законом прописаном минимума (2 до 12 година). У односу на меру безбедности жалба овог тужилаштва је такође одбијена из разлога да окривљеном није неопходно забранити управљање моторним возилом дуже од 2 године имајући у виду да раније није кршио саобраћајне прописе и вршио кривична дела против безбедности јавног саобраћаја, тежину настале последице и пропусте окривљеног, те налазећи да ће се сврха мере безбедности постићи у оквиру наведеног периода од 2 године у ком ће се отклонити стања која могу бити од утицаја да убудуће не врши кривична дела.